

Днини і люди в скорботі проходять...

Юрій Буряківець

Днини і люди в скорботі проходять,
Сядуть погрітись в похмурих руїнах.
Плеснуло рибою сонце у водах,
Гасне поволі в притихлих долинах.
Деся кістяками подзенькують далі,
Плаче, голосить над мертвими вітер.
Зорі, що з неба скотилися, впали,
Більше в просторах не будуть світити.
Тільки земля моя рідна зажурена
Жити в правдивому щасті бажає.
Дзвонить епоха незнаними бурями,
Обрії димні громами стряхає.

1943